

מבוא - אדם מחפש את עצמו

יוני נתניהו (עמ' 8-9)

מה אלו ימיו ומימיו? מה נהיה איתך לחייו ימיו? אלו?

האם יש לך ימים טובים? - הסבירו מדוע

האם את יכולה לומר לי מהו יום טוב? אולי את יכולה לומר לי מהו יום טוב?

מה יום טוב לך? מהו יום טוב לך? מהו יום טוב לך?

הרב אלימלך בר שאול - איש הפנים ואיש החוץ (עמ' 10-11)

הסבירו לי מהו יום טוב? מהו יום טוב? מהו יום טוב?

הסבירו לי מהו יום טוב? מהו יום טוב? מהו יום טוב?

כמה ימים טובים? כמה ימים טובים? כמה ימים טובים?

כמה ימים טובים? כמה ימים טובים? כמה ימים טובים?

איש זה ידוע שהוא רחוק לפי מצבו ממפנה של תשובה

תורתו יבשה משום שנפשו יבשה. תורתו לא נספגה בנפשו, ונפשו לא טבלה בתורתו. על מפתן הנפש נשארה ולא נכנסה פנימה.

שמתוך נפשו ודרך נפשו הוא רואה את כל העולם כלו בשלל צבעיו, בכל אורחותיו וצלליו.

אפילו אם נפרמו (=נפתחו) קרומי נפשו מחמת סטיות של דעות ומעשים...אצל נפשו הוא. ולכן ירגיש מיד באותן פרימות ובאותם

קרעים

האם אתם חוזרים ושוב? מהו יום טוב? מהו יום טוב? מהו יום טוב?

האם אתם חוזרים ושוב? מהו יום טוב? מהו יום טוב? מהו יום טוב?

האדם מחפש תוכן לחייו

ויקטור פרנקל - האדם מחפש משמעות (עמ' 12)

כתבי בקצרה, מי היה ויקטור פרנקל?

בתגיל 22 נולד פרנקל: חפוש האדם אחר פשר ופרקים עלולים לעורר מתיחות פנימית ולא להשרות שוני משקל פנימי

הסביר את המשפט, וכתבי מדוע גיפוש אחר ערכים עלול לעורר מתיחות פנימית.

אך אחרות גיפוש אחר ערכים עלול לעורר קשיים פרנקל טוען

בדבריו את הצט את ניסוח שאמר: "מי שיש לו למה שלמענו יחיה, הוא יוכל לשאת כמעט כל איך"

הסביר משפט זה

הביא דוגמאות מהי היומיום למשפט זה

איזו דוגמא (וגן פרנקל מהי שזו?)

מדוע מחפש אדם משמעות לחייו?

הרב צייטלין - על גבול שני העולמות (עמ' 13-14)

על עכשיו עסקנו בעובדה שאדם מחפש משמעות לחייו. כעת נעבור לשלב הממיק יורג ונשא - מה מביא את האדם למפש משמעות?

הוא צייטלין מפנה את גשומת איבנו לשלוש גופנות בנפש האדם:

1. ציטוט מן המקור:

הסבר ודוגמאות

על פי צייטלין אנשים מנסים להסביר את הגופנה הזו בכל מיני הסברים פסיכואנליים, אך באמת היא נובעת

מה עושה האדם כאשר מתעוררים בקרבנו קולות אלו של גרטה וקשובה?

2. ציטוט

מה עושים אנשים עם גשומת אלו?

3. ציטוט

הביא דוגמאות והוכחות מהי היום יום לכך שאנחנו כל הצמן "מתעללים"

לעיתים נראה לעיתים אלו הם הדברים האחרים, רצון לספק עוד ועוד גאווה. אך זאת

וההוכחה לכך היא

לא אף מה שיש לו תחלה ותכלה, משהו מקף ומגדר בטבעו וקרוב לחישינו ותפיסתנו אנו מתגעגעים, כי אם אף מה שאין לו תחלה ותכלה, שנומצא מעבר לכל הגבולים. הסיבה

אסכולה -

התפוצה שהתרחשה בנפש האדם הן

כל התפוצה האלו נובעת מהקורא אדם והוא

הכיוון ששמוע (האדם) מתפוצץ ומפצה בדברים רוחניים ואמוניים הוא אלוהים אינו מספק וזה מה שמביא אותו לאופטימיות ולגאווה יוגר ליינו.

נעם חורב - Noam Horev

14 ספטמבר 2016

// להשביע את המפלצת //

במשך 30 שנה, אמא שלי היתה קמה בשש בבוקר, והולכת לאותה עבודה. גם אבא שלי. התרחיש הזה נשמע לי לא הגיוני בעליל - למה שמישהו ירצה לעבוד 30 שנה באותו מקום? באותו עניין, אמא ואבא שלי נשואים כבר 42 שנה. אלוהים ישמור. איך אפשר להחזיק מעמד כל כך הרבה זמן עם אותו בנאדם? אגב, הם גרים באותה דירה בעפולה כבר 32 שנה. אני חי בתל אביב 7 שנים, והחלפתי 6 דירות.

לאט לאט מחלחלת בי ההכרה הברורה - חיה בתוכנו מפלצת, והיא אף פעם לא שבעה. האבסורד הוא, שכל שאנחנו מאכילים אותה יותר - כך היא יותר רעבה. גם כשאנחנו כבר מגיעים למקום טוב ושלם, המחשבה ש"אולי בחוץ מחכה לנו משהו יותר טוב" - מכרסמת אותנו מבפנים.

אנחנו מחליפים טלפון כל שנה. עבודה כל שנתיים. דירה כל שלוש. אהבה כל לילה. תמיד יש גרסה מתקדמת יותר לסלולארי. תמיד יש משרה נחשקת יותר. תמיד יש דירה מרווחת יותר. תמיד יש אהבה טובה יותר. אנחנו נודדים ממקום למקום עם אש בעיניים, שוחרים לטרף, ועוד לפני שהספקנו לנוח קצת וליהנות מהמקום בו אנחנו נמצאים - אנחנו כבר חושבים על המקום הבא.

ושלא תבינו לא נכון, אני לא חושב שזה בריא בהכרח לעמוד במקום. אני בעד לשאוף לעוד. אני בעד שינויים. אני בעד להתקדם ולהתפתח. אבל אני מרגיש שהגבול בין שאפתנות לחזירות היטשטש לנו לגמרי. המפלצת שלנו כבר לא מסתפקת בריגושים בסיסיים. היא מחפשת זיקוקים. פיצוצים. חומר חזק.

אין לנו סבלנות. לא לפוסטים ארוכים. לא סרטים ארוכים. לא לאמשים ארוכים. לא לאהבות ארוכות.

הדבר הטוב הבא כבר מדגדג לנו, ואנחנו מכורים למרדף האינסופי הזה בתקווה שהפעם - נקבל את השקט המיוחל, את ההשלמה, את הסיפוק.

האמת המצערת היא שהסיפוק הזה אף פעם לא באמת יגיע, כל עוד נמשיך להזין את המפלצת שלנו, וניתן לה להמשיך לטרוף ללא הכרה. כל כך קשה לנו לחייך אליה, ללטף אותה, להושיב אותה בפינה, ולהסתכל על כל הדברים הטובים והיפים שהשגנו. כל כך קשה לנו ליהנות מהנוף. כל כך קשה לנו לדבר בשפת המסתפקים.

אולי יום אחד, נקבל החלטה חשובה, בינינו לבין עצמנו, נסתכל על החיים שלנו ונצליח להגיד - וואלה. יש לנו את הטלפון הכי טוב. את המשרה הכי טובה. את הדירה הכי טובה. את האהבה הכי טובה. אולי יום אחד נצליח להשביע את המפלצת שלנו, ואפילו לקרוא עד הסוף פוסטים ארוכים, ממש כמו הפוסט הזה.

מהר"ל, תפארת ישראל(עמ' 15-16)

הסבר במילים שלי	דברי המהר"ל
	אל יקבל אונאה בעצמו לומר, כי יש לו מעלתו האחרונה בפעל, ונחשב בנפשו: 'שלוס יהיה לי אף אם אני יושב בטל מבלי עמל כלל'
	העליונים שלמותם בפעל ואינם צריכים להוציא שלמותם אל הפעל, והתחתונים, וזאת האדם, אין להם גם כן יציאה אל הפעל, כי מה שנבראו, עליו אין השתנות ויציאה לפעל בהם. אך האדם הוא בלתי יוצא אל הפעל.
	שיקרא האדם ביחוד בשם אדם על שם שנברא מן האדמה... כי האדמה היא מיוחדת בזה שהיא בלתי ניש בה יציאה לפעל של כל הדברים אשר יוצאים ממנה צמחים ואילנות ושאר כל הדברים והיא בלתי לכל זה, וזהו ענין האדם שהוא בלתי יוצא שלמותו אל הפעל
	והבהמה נקראת בשם בהמה על ב"ה מ"ה. רצה לומר כי שלמות דבר שנברא עליו נמצא בה אף על גב שאינו שלמות גמור, מכל מקום דבר זה נמצא עמה וזהו בה מה, כי דבר מה נמצא עמה.
	אל תטעה בדברים אלו לשלל השלמות ממי שאי אפשר לו שיוציא שלמותו אל הפעל, אשר הולך לעולמו קדם שהוציא שלמות שלו אל הפעל, אין אנו שוללים העולם הבא ממנו כלל, אם יש בו חכמה אל השלמות ומת שאנוס הנה שלא הוציא שלמות שלו לפעל.
	כי האדם נברא לעמל, שאין לו שביתה והשלמה כלל ועם שהוא יוצא אל הפעל נשאר עוד תמיד בלתי.
	האדם כל זמן היותו מחבר עם החמר אינו בשלמות בפעל עד אשר הוא נפרד מן החמר ואז נמצא בפעל.
	אמר רבי לוי: משל לעירוני שהיה נשוי בת מלכים, אף על פי שמאכילה כל מעדני מלך, אינו יוצא חובתו. למה? שהיא בת מלכים. כך כל מה שיפעל האדם עם נפשו אינו יוצא ידי חובתו. למה? לפי שהיא מלמעלה.
	וכל דבר שהוא חסר משתוקק אל השלמה, והתורה והמצוה הם השלמה אל הנפש ובשביל כך משתוקקת הנפש אל התורה ואל המצוות לצאת אל הפעל ולהיות משלם.

הרש"ר הירש, פירוש לספר בראשית ג', יט (עמ' 17-18)

מהו "המטא הקדמון" על פי הנוצרים?

הרש"ר הירש מתנגד לתפיסה זו של הנוצרים וטוען:

הדין האלהי נזר קללה על האדם ועל הנחש; אף אין בו רמז לקללה שנאמרה על האדם. האדם לא נתקלל כל עקר.

הסבירי

תפיסתו של הרש"ר הירש לגבי האדם היא

והיא שונה מתפיסת הנוצרים בכך

אם כן מה השענה עבור האדם בעקבות המטא ומה לא השענה?

מה תפקידו הגדול של האדם בעקבות המטא?

"אף אם סבורים על יסוד זה, שהחטא "טבוע" באדם, שאבד את פשרו להיות טוב, שנאלץ מעתה לחטא - הרי היהדות מוכה על כך מחאה נמרצת."

מי הסוברים שהמטא טבוע באדם?

מהי מטא היהדות על כך?

מה צריך האדם לעשות כדי להתקרב לה'?

אילו הוכחות מביא הרש"ר הירש לכך שהדבר אכן אפשרי

וכך הורו חכמינו: "אין דור שאין בו פאברהם, אין דור שאין בו כיעקב, כמשה פשמואל" (בראשית רבה, נו, ט). בכל דור ובכל תקופה יכול האדם לעלות לפסגת המוסר והרוח.

הסבירי

לסיכום -

תפיסת היהדות על פי הרש"ר הירש

תפיסת הנוצרים

מהי משמעות החיים?

לאחר שאמרנו כמה חשוב והכרחי שהיה לאדם מטרה בחיים. (נסה לענות עליו מקורות שונים על השאלה - מהי משמעות החיים?)

על שאלה זו נענה 5 גישות שונות

1. הרמב"ם

2. הרמב"ל פרק א

3. רמב"ל פרק יט

4. הרדב"ם

5. הרד"ק

1. הרמב"ם, הקדמה לפירוש המשנה (עמ' 19-20)

אפי שהרמב"ם עונה לשאלה מהי מטרת החיים - לשם מה נברא האדם בעולם. הוא מקדים הקדמה חשובה.

הוא פותח בקביעה וטוען: שכל דבר נמצא וצריך על כל פנים להיות לו תכלית (=מטרה) אשר בשבילה היתה מציאותו, כי לא לדבר ריק נמצאו

הנמצאים. הסדר

כל הדברים המאכלים (=) - ()

השם ששהאומן לא יעשה מלאכה אם אין תכליתה מצויה בנפשו. והמשל בזה, כמו שאמר: שהמשור לא עשאו הנפח אלא אחרי אשר חשב בלבו, איך יוכל להפריד דבקי העץ? עד שנגלה ללבו צורת המשור, והחל לעשותו כדי לחתוך בו.

לומר

הדברים הנדונים - מהאומן לשניים:

1.

2.

היגיד שהקרב איננו להבין מה מטרת כל דבר שנברא הוא

אומנם לא כל דבר אנחנו יודעים מה מטרתו אך עלינו לדעת כי באין כלי לכל הבריה יש מטרה אחת:

שכל הנמצאים שפחת בלגל הירח נמצאו בשביל האדם לבדו וכל מיני החיות:

יש מהם - למאכלו, כצאן ובע"ח וזוהי מטרתם: ויש מהם לתועלתו בזולת המאכלים, כמו החמור - לשאת עליו מה שלא יוכל להוליך בידו;

והסוסים - להגיע בהם מהלך דרך רחוקה בימים מועטים. ומהם - מינים שלא נדע להם תועלת ויש בהם תועלת לאדם, ולא יפיר אותה.

וכן האילנות והצמחים: מהם - למאכלו, ומהם - לרפואתו מפרחותיו. וכן עשבים ושאר המינים. וכל מה שתמצא מן החיות והצמחים שאין

להם תועלת ואין בהם מזון - לפי מחשבתך - דע שהדבר ההוא לחלשת שכלנו; ואי-אפשר לכל עשב ולכל פרי, ולכל מין מבעלי החיים -

מן הפילים עד התולעים - שלא יהיה בהם תועלת לאדם...

על פי הרמב"ם מה מטרת כל"א והנחמה הדג'א'

יתכן ויש דברים שאינם לתועלת האדם?

מה ההבדל בין ז"א והצמחים לאדם על פי הרמב"ם?

מטרת האדם והיוג

$$= 216 \text{ } \underline{\hspace{2cm}} = 252$$

כאומר -

ואכן על מנת אפרג את השכל ים גם לעבוד על המידות ולהתרחק מן הגאווה

הדברים האכזריים

הדגרים הנדגים

המטרה הכללית של כל הצריכה

מטרת האדם

מהי משמעות החיים?

2. רמח"ל, מסילת ישרים פרק א' (עמ' 21)

גם הרמח"ל מנסה לענות על השאלה מה מטרת האדם בעולם או בעולמו -

יסוד החסידות ושיטת העבודה התמימה הוא, שיתבאר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו. הסדר

על פי הרמח"ל מטרת האדם בעולם היא

המקום בו מענינים על ה' הוא והעולם הזה

כמו שאמרנו גמ"ל העולם הזה דומה לפרודודור בפני העולם הבא. הסדר

כיצד מכוננים בעולם הזה לקראת העולם הבא?

אך כפי שאנו יודעים העולם הזה מלא בדברים שאינם אלא להגות מה' כמו

ואם יהיה לבן חיל וינצח המלחמה מפל הצדדין - הוא יהיה האדם השלם אשר יזכה לדבק בבוראו, ויצא מן הפרודודור הזה ויפגש בטורקליו לאור באור החיים. הסדר

אפי הרמח"ל במקור זה מטרת האדם היא

3. רמח"ל, מסילת ישרים פרק י"ט (עמ' 22)

בפרק י"ט, מתייחס הרמח"ל למטרה שכתב בגמ"ל ספרו שהיא

אבל אי אפשר להגיד שזו המטרה הכי נכונה משום ש

על כן המטרה היותר נכונה היא:

אם הפונה האמתית המצויה בחסידים אשר טרחו והשתדלו להשיגה, הוא שיהיה האדם עובד נק למען אשר כבודו של האדון ברוך הוא יגדל וירבה, וזה יהיה אחר שהתגבר באהבה אליו ויתברך, ויהיה חומד ומתאנה אל הגדלת כבודו, ומצטער על כל שימעת מקומו.

הסדר

כיצד ניתן לעשות זאת?

אדם כזה מלבד שהוא סוף להגות כבודו על ה' צריך גם

וצאת משום ש

ואם יאמר אדם: מי אני ומה אני, ספון, שאתפלל על הגלות ועל ירושלים? המפני תפילתי יכנסו הגלויות ותצמח הישועה?

גשועה -

אפי הרמח"ל במקור זה מטרת האדם היא

4. הרב אליהו דסלר, מכתב מאליהו (עמ' 24-26)

כאשר נרא הקב"ה את האדם הוא אומר לו שני כוונות מרכזיות:

כיצד זה בא לידי ביטוי?

זה הפלל: אין ממצע בהתעניינות. נמצא שבכל מעשה, בכל דבור, ובכל מחשבה - אם לא בנוגע לפנימיות נפשו מבלי שיכונות לקציאות מחוצה לו - הנהו אם מתחסד ונותן, או חוטף ונוטל.

הסביר את הכלל, ורני בזה מאד.

אשר זכור כי אדם יש _____ ההוכחה לכך היא _____

אומנם יש אנשים שכל זה קטן אצלם ולכן הם נרגעים רק _____

כל הנתינה הוא כל פלאי

אף יתבונן נא האדם, כי לא־אשר יתן, יאהב; וגם יהיה לו חלק בו, וידבק אליו, כאמור, ואז יבחין ויבין, כי זה אשר זר נחשב לו, הוא רק מאשר טרם נתן לו, ועוד לא הטיב עמו. אם יתחיל נא להטיב את כל אשר ימצא, כי אז ירגיש אשר כלם המה קרוביו, כלם אהוביו, כי בכלם יש לו חלק, ובכלם התפשטה עצמותו.

נראה שמאליהו הפסוק - ואהבת לרעך כמוך _____

שמאליהו הפסוק "עולם חסד יבנה":

כאמור הקב"ה נרא את האלואם יצא

הרב דסלר - המשך...

אנו, איננו יכולים כל הזמן רק לדרוש מהקב"ה שיתן לנו עוד ועוד, על מנת לקבל את החסד של ה' עלינו
כי לא יכיר הקסד אלא מי שיש בו קסד כוונת
אכן מי ששקוע בטלית (אולם לא יוכל)
אדואלד

הרי שפח הנתינה הוא שנותן תקון ותכלית לבריאה בלה. חסד של מעלה בא אל תכליתו. וזה עוד פונה בפתוב "עולם חסד יבנה", שחסד
הנבראים נותן "מקום חלית" לחסד של מעלה.
הסודי כיצד הנתינה הוא גלית הבריאה כולה

מטרת האדם על פי מקור זה היא

5. הרב קוק, מוסר אביר (עמ' 27)

בכל דרכיך דעהו. צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם. כ
הסוד
אדואלד

כי כיון שהוא עוסק בעבודה זו הקב"ה פביכול שורה מצדו בזו העבודה דוקא ובה ימצאנה ולא במקום אחר.
הסוד

וכן בכל הדברים שעושה הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו ית'... כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה
בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השי"ת בכל הדרכים.
הסוד

האם את יכולה לומר על אדם שמי כן את מיו?

מטרת האדם על פי מקור זה היא